

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ Α' ΛΥΚΕΙΟΥ

Τράπεζα Θεμάτων Διαβαθμισμένης Δυσκολίας - 15968¹

Επιμέλεια: Γιάννης Ι. Πασσάς

Θεματική Ενότητα: 1 Γλώσσα (Λόγος & Διάλογος)

Κριτήριο: 1.1 Ομιλία, Γλώσσα & Λόγος

A. ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

[Γλωσσική κοινότητα και μητρική γλώσσα]

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το βιβλίο του Γιώργου Μπαμπινιώτη με τίτλο «Θεωρητική Γλωσσολογία» (Αυτοέκδοση, 1980, σελ. 32-33. Το βιβλίο είναι επιστημονικό σύγγραμμα που εισάγει τον αναγνώστη στις βασικές αρχές της θεωρητικής γλωσσολογίας.

[§1] Η γλωσσική κοινότητα ως έννοια περιγράφει το σύνολο των ατόμων που έχουν την ίδια μητρική γλώσσα. Τα άτομα αυτά διαφέρουν από άλλα τα οποία μιλούν μια ορισμένη γλώσσα ως «ξένη» (μη μητρική), κυρίως ως προς τους όρους εκμάθησης της γλώσσας. Όταν αναφερόμαστε στη μητρική γλώσσα, μιλάμε για «γλωσσική κατάκτηση», γιατί λαμβάνουμε υπόψη μας ότι τα άτομα μιας κοινότητας έχουν μάθει τη γλώσσα μέσα στο στενότερο (οικογενειακό) και ευρύτερο (κοινωνικό) περιβάλλον και έχουν διαμορφώσει ό,τι ονομάζουμε «γλωσσικό αίσθημα».

[§2] Αυτό, βέβαια, σημαίνει ότι φυσικά και βαθμιαία τα άτομα αυτά έχουν κατακτήσει έναν συγκεκριμένο γλωσσικό κώδικα, στον οποίο έχουν ενσωματωθεί νοοτροπίες, στάσεις, πολιτικο-κοινωνικές αντιλήψεις, πολιτιστικό υπόβαθρο. Για παράδειγμα, η ευρύτατη χρήση των υποκοριστικών της Ελληνικής («βάλε λίγο λεμονάκι στη σουπίτσα σου», «είχε κάτι λεφτουδάκια κι αγόρασε ένα οικοπεδάκι στο Σούνιο») ή η βιωματική φόρτιση λέξεων, όπως το φιλότιμο ή η λεβεντιά, προϋποθέτουν τη γλωσσική κατάκτηση της Ελληνικής ως μητρικής γλώσσας. Η κατάκτηση της γλώσσας συνδέεται προφανώς με την παιδική ηλικία, δηλαδή πώς μαθαίνει ο άνθρωπος τη μητρική του γλώσσα, όταν είναι παιδί. Έτσι, παιδική ηλικία και γλωσσική κατάκτηση αντιμετωπίζονται συνήθως από κοινού.

¹ «Το θέμα (εκτός όσων σημειώνονται με αστερίσκο) προέρχεται και αντλήθηκε από την πλατφόρμα της Τράπεζας Θεμάτων Διαβαθμισμένης Δυσκολίας που αναπτύχθηκε (MIS5070818-Τράπεζα θεμάτων Διαβαθμισμένης Δυσκολίας για τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, Γενικό Λύκειο-ΕΠΑΛ) και είναι διαδικτυακά στο δικτυακό τόπο του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Ι.Ε.Π.) στη διεύθυνση (<http://iep.edu.gr/el/trapeza-thematon-arxiki-selida>)».

[§3] Αντίθετα, όταν αναφερόμαστε στη γνώση μιας ξένης γλώσσας, μιλάμε για «μάθηση της γλώσσας», που σημαίνει τη γνώση μίας ή περισσότερων άλλων γλωσσών πέραν της μητρικής. Η γνώση μιας ξένης γλώσσας προϋποθέτει, επίσης, την κατάκτηση ενός βασικού μηχανισμού παραγωγής και κατανόησης της ξένης γλώσσας. Διαφέρει, όμως, στη χρήση που κάνει το άτομο αυτό, ειδικά, στη σωστή εφαρμογή των κανόνων της ξένης γλώσσας και στην έκφραση των ποικίλων λεπτών αποχρώσεων και βιωμάτων που μεταφέρονται με τη χρήση της.

[§4] Κάθε γλώσσα, λοιπόν, συνιστά μια ιδιαίτερη οργάνωση και έκφραση της αντικειμενικής πραγματικότητας. Είναι ένας νέος κόσμος. Γι' αυτό είναι πολύ δύσκολο, αν όχι ακατόρθωτο, να κατακτηθεί σε όλη του την έκταση από άτομα που δεν ανήκουν σε αυτόν εξαρχής, από τα πρώτα δηλαδή χρόνια της ζωής τους, τα οποία είναι καθοριστικά για τη γλωσσική τους συγκρότηση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

Σήμα κινδύνου

Το απόσπασμα έχει αντληθεί από το μυθιστόρημα του Αντώνη Σαμαράκη «Σήμα Κινδύνου» (εκδόσεις Ελευθερουδάκη).

Δε θυμάμαι ποιον δρόμο περνούσα, σαν άκουσα να με φωνάζουν από το αντικρινό πεζοδρόμιο. Ξαφνιάστηκα που με είχαν γνωρίσει παρόλο που η νύχτα ήταν κατασκότεινη και παρόλο που βάδιζα γρήγορα.

Στάθηκα. Ο άνθρωπος από το αντικρινό πεζοδρόμιο ήρθε. Ήταν ο κύριος Χιδίρογλου, υπάλληλος της Εμπορικής Τραπεζής. Ψηλός, αδύνατος, με πολύ μικρά μάτια σα χάντρες, θα ήταν πενήντα και πλέον, έδειχνε όμως νεώτερος.

«Πολύ χαίρομαι που σας συναντώ απόψε», είπε. Και το σάλιο του μου ήρθε καταπρόσωπο και αηδίασα. «Παρομοίως», είπα, και για κάθε ενδεχόμενο, έκανα ένα βήμα πίσω. Παραλίγο να πω: «Δεν καταλαβαίνω πώς διάβολο με γνωρίσατε νυχτιάτικα!».

«Μάτι όμως, ε; Αητός!» είπε ο κύριος Χιδίρογλου. Και πρόσθεσε: «Να χτυπήσω ξύλο!». Πήγε στον στύλο του ηλεκτρικού και χτύπησε ξύλο δύο φορές. Ύστερα ήρθε κοντά μου. «Έχω κάτι για σας», είπε με ύφος εμπιστευτικό. «Πρώτης τάξεως κοπέλα! Άλφα άλφα! Και το σημαντικότερο: τρεις χιλιάδες κομμάτια τοις μετρητοίς!»

Ένα τέταρτο, ίσως και παραπάνω, με κράτησε εκεί ο κύριος Χιδίρογλου με τη φλυαρία του. Είπε πολλά, πάρα πολλά. Πως ήταν καιρός να αποφασίσω το γάμο, πως η ευκαιρία, το συνοικέσιο που μου επρότεινε, ήταν κάτι εξαιρετικό, πως η κοπέλα δεν ήταν

βέβαια ούτε πολύ νέα ούτε πολύ όμορφη, εμφανίσιμη πάντως, είχε πολλά χαρίσματα, τα γαλλικά της, το πιάνο της, και προπαντός τρεις χιλιάδες κομμάτια τοις μετρητοίς...

Αδύνατον να τον διακόψω με την φόρα που είχε πάρει. Εδέησε να φταρνιστεί δύο φορές απανωτά, για να βρω την ευκαιρία να του πω: «Με συγχωρείτε, είμαι βιαστικός. Θα το συζητήσουμε το πράγμα άλλη φορά». «Εν πάση περιπτώσει, εθεώρησα χρέος μου...», είπε φανερά δυσαρεστημένος. Και πρόσθεσε: «Απροπό! Είναι και χριστιανικών αρχών! Να πάρει ο διάβολος, έπρεπε να το πω ευθύς εξαρχής!».

Μου έδωσε το χέρι του. Ήταν ιδρωμένο και αηδίασα. «Έχομεν 5 Μαρτίου απόψε», είπε. «Θα σας δώσω προθεσμία να σκεφτείτε έως τας 7 Μαρτίου. Προθεσμία τεσσαράκοντα οκτώ ωρών! Λοιπόν, αν δεν έχω απάντησίν σας έως τας 7 Μαρτίου, μεσονύκτιον ακριβώς, τότε θα είμαι ελεύθερος να διαθέσω αλλού...» Σκόνταψε. «Το εμπόρευμα» παραλίγο να πω. «Σύμφωνοι», είπα. «Θα σκεφθώ». «Ωρίμως!», ετόνισε ο κύριος Χιδίρογλου. «Ωρίμως», είπα και χωρίσαμε.

B. ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1. Σε 60 περίπου λέξεις να αποδώσεις με συντομία τη διαφορά που εντοπίζεται στο Κείμενο 1 ανάμεσα στην κατάκτηση και στην εκμάθηση της γλώσσας. (μονάδες 10)
2. Να δικαιολογήσεις την παρουσία των παραδειγμάτων στην §2 του Κειμένου 1. (μονάδες 10)
3. Να εντοπίσεις πέντε λέξεις ή φράσεις που ανήκουν σε ειδικό λεξιλόγιο (μονάδες 10) και να δικαιολογήσεις την παρουσία τους (μονάδες 5).

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 30)*

Αξιοποιώντας κριτικά έννοιες και πληροφορίες από το Κείμενο 1 και τις προσωπικές σου γνώσεις και εμπειρίες, να προτείνεις τρόπους βελτίωσης της παρεχόμενης γλωσσικής εκπαίδευσης τόσο της μητρικής όσο και των ξένων γλωσσών. (άρθρο 350 έως 400 λέξεων στη σχολική ιστοσελίδα με αφορμή τον εορτασμό της Παγκόσμιας Ημέρας Μητρικής Γλώσσας, 21^η Φεβρουαρίου).

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)*

Το ύφος του αποσπάσματος του Κειμένου 2 είναι έντονα ειρωνικό. Αφού εξηγήσεις πώς παράγεται το αποτέλεσμα αυτό, να ερμηνεύσεις το επικοινωνιακό του αποτέλεσμα.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις με σχετικές αναφορές στο Κείμενο 2 τη στάση που φαίνεται να παίρνει ο πρωταγωνιστής της αφήγησης στην πρόταση που του γίνεται. Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100 έως 150 λέξεις.

Γ. ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ 1.1

Η γλωσσική κατάκτηση αφορά στη μητρική γλώσσα, την οποία το άτομο μαθαίνει στο οικογενειακό και κοινωνικό περιβάλλον. Η γλώσσα κατακτάται βαθμιαία από την παιδική ηλικία, ενσωματώνοντας τις πολιτιστικές αντιλήψεις. Αντιθέτως, γίνεται λόγος για εκμάθηση μιας άλλης γλώσσας, πέραν της μητρικής, καθώς το άτομο μαθαίνει το σύνολο κανόνων και το μηχανισμό παραγωγής γλωσσικών στοιχείων, αλλά αδυνατεί να αποδώσει τις λεπτές αποχρώσεις που μεταφέρονται μέσα από τη χρήση της.

ΘΕΜΑ 1.2

Τα παραδείγματα στην §2 του Κειμένου 1 τεκμηριώνουν τη θέση του συντάκτη σχετικά με την κατάκτηση της μητρικής γλώσσας. Τα παραδείγματα διευκρινίζουν και επεξηγούν την έννοια του «γλωσσικού αισθήματος», που χρησιμοποίησε ο συντάκτης στο τέλος της προηγούμενης παραγράφου. Με τα παραδείγματα ο λόγος του κειμένου γίνεται πιο άμεσος και κατανοητός.

ΘΕΜΑ 1.3

Πέντε λέξεις-φράσεις που ανήκουν σε ειδικό λεξιλόγιο (της Γλωσσολογίας): «γλωσσική κοινότητα», «γλωσσική κατάκτηση», «γλωσσικό αίσθημα», «γλωσσικός κώδικας», «μάθηση της γλώσσας». Το κείμενο είναι απόσπασμα από επιστημονικό σύγγραμμα που εισάγει τον αναγνώστη στις βασικές αρχές της θεωρητικής Γλωσσολογίας και γι' αυτό υπάρχουν ειδικοί όροι αυτής της επιστήμης. Στον επιστημονικό λόγο, αποδίδονται με σαφήνεια και διευκρινίζονται τα νοήματα των βασικών όρων κάθε επιστήμης. Γι' αυτό ακριβώς τον λόγο, στις περισσότερες περιπτώσεις, οι όροι παρουσιάζονται μέσα σε εισαγωγικά και στη συνέχεια επεξηγούνται.

ΘΕΜΑ 2 (διαγραμματική ανάπτυξη)

Τίτλος: Η γλωσσική διδασκαλία

§1 (πρόλογος): [1] Παρουσίαση της αφορμής (Παγκόσμια Ημέρα Μητρικής Γλώσσας). [2] Θέμα/ δεδομένο (ενν. ελλιπής η γλωσσική εκπαίδευση στη μητρική και ξένη γλώσσα). [3] Θέση/ σκοπός (ανάγκη βελτίωσης της γλωσσικής εκπαίδευσης).

§2 (κύριο μέρος): Οδηγίες βελτίωσης διδασκαλίας μητρικής γλώσσας: [1] Ενίσχυση της διδασκαλίας του προφορικού λόγου (π.χ. εκπαιδευτικός διάλογος, αντιλογίες). [2]

Κειμενοκεντρική διδασκαλία του γραπτού λόγου (π.χ. κατανόηση/ παραγωγή ισχυρών κειμενικών ειδών).

§3 (κύριο μέρος): Οδηγίες βελτίωσης διδασκαλίας ξένης γλώσσας: [1] Μικρά και ομοιογενή τμήματα. [2] Σύνδεση με κρατικά πτυχία γλωσσομάθειας.

§4 (επίλογος): [1] Συμπέρασμα: Η βελτίωση της γλωσσικής διδασκαλίας είναι απαραίτητη για την αναβάθμιση της προφορικής και γραπτής επικοινωνίας. [2] Πρόταση για ανάληψη δράσης: Ανάγκη επανασχεδιασμού των μέσων και των μεθόδων.

ΘΕΜΑ 3

Το ειρωνικό αποτέλεσμα προκαλείται λεκτικά και καταστασιακά: [1] Λεκτική ειρωνεία (π.χ. «Θα σκεφθώ». «Ωρίμως!», ετόνισε ο κύριος Χιδίρογλου. «Ωρίμως», είπα και χωρίσαμε): Ο αφηγητής δηλώνει πως θα σκεφθεί ώριμα την πρόταση που του έγινε, ενώ στην πραγματικότητα εννοεί πως την έχει ήδη απορρίψει ως απαράδεκτη. [2] Καταστασιακή ειρωνεία (π.χ. «Πολύ χαίρομαι που σας συναντώ απόψε», είπε. Και το σάλιο του μου ήρθε καταπρόσωπο και αηδίασα. «Παρομοίως», είπα, και για κάθε ενδεχόμενο, έκανα ένα βήμα πίσω. Παραλίγο να πω: «Δεν καταλαβαίνω πώς διάβολο με γνωρίσατε νυχτιάτικα!»): Ο αφηγητής εκφράζει τη χαρά του για τη συνάντηση, ενώ στην πραγματικότητα είναι βαθειά ενοχλημένος. Με τη χρήση της ειρωνείας ο αφηγητής καυτηριάζει τη φυσικοποίηση της προίκας, εμπλέκοντας συναισθηματικά τον αναγνώστη.

ΘΕΜΑ 4

Ο αφηγητής δέχεται μια πρόταση για συνοικέσιο. Όπως του εξέθεσε το πρόσωπο που συνάντησε τυχαία στο δρόμο, πρόκειται για κοπέλα χριστιανικών ηθών, που δίνει προίκα στον υποψήφιο γαμπρό τρεις χιλιάδες κομμάτια τοις μετρητοίς. Αν και δεν εκφράζει ο αφηγητής ανοικτά την άρνησή του, φαίνεται στον αναγνώστη πως η στάση του θα είναι αρνητική. Αρχικά, αισθάνεται αηδία από την εκφορά του λόγου του συνομιλητή του («Και το σάλιο του μου ήρθε καταπρόσωπο και αηδίασα»), κάτι το οποίο δείχνει πως δεν χαιρέται ιδιαίτερα για τη νυχτερινή συνάντηση, έπειτα όταν του γίνεται η πρόταση για το συνοικέσιο, βιάζεται να απομακρυνθεί, γεγονός που φανερώνει πως δεν είναι διατεθειμένος να το σκεφτεί («Με συγχωρείτε, είμαι βιαστικός. Θα το συζητήσουμε το πράγμα άλλη φορά»). Τέλος, ο αφηγητής επαναλαμβάνει στο συνομιλητή του πως με ωριμότητα θα σκεφτεί την πρόταση («Ωρίμως!», ετόνισε ο κύριος Χιδίρογλου. «Ωρίμως», είπα και χωρίσαμε). Αυτή η επανάληψη κάνει το ύφος πιο ειρωνικό, ειδικά αν σκεφτούμε πως βιαζόταν ο αφηγητής να απομακρυνθεί από το σημείο της τυχαίας συνάντησης.